

## Abstrakt

Studuji konvergenci a divergenci v regionech EU v letech 2000-2018. Používám údaje o HDP na obyvatele a modelované reálné výdaje v rámci režimů podpory EU regionů z členských zemí EU na úrovni členění NUTS2. Na toto nastavení aplikuji model  $\beta$ -konvergence. Ukazují, že celková disperze regionů se od roku 2003 téměř bez přerušení zvyšuje. Pokud zahrnu fixní efekty v rámci jednotlivých zemí, rozptyl HDP na obyvatele se v letech 2000-2010 v průměru snižuje. Tento výsledek není zcela v souladu s regresní analýzou složených temp růstu a logaritmického počátečního HDP na obyvatele. Tento nesoulad je však vysvětlitelný vstupem nových regionů a prolínáním jednotlivých skupin regionů v roce 2018. Zjistil jsem, že členské země EU se od sebe navzájem liší, ale regiony v rámci jednotlivých zemí konvergují k průměru zemí. Další analýza ukazuje, že konvergence je robustní vůči zahrnutí regionálních charakteristik a podpory EU. Mé výsledky ukazují, že politika soudržnosti EU je při podpoře konvergence regionů EU úspěšná pouze částečně.

Klíčová slova:  $\beta$ -konvergence, regionální politika EU, politika soudržnosti, HDP na obyvatele.